

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Kateřiny Soltanové a soudkyň JUDr. Zuzany Vybíralové a Mgr. Ladislavy Hrušové ve věci **žalobkyně Ing. [redacted] nar. [redacted]**, bytem [redacted], adresa pro doručování [redacted] zastoupené JUDr. Ludmilou Pávkovou, advokátkou se sídlem Kodaňská 25, Praha 10, **proti žalovaným 1) Statutární město Liberec, IČ 00262978**, se sídlem Dr. E. Beneše 1/1, Liberec, a **2) LIF a.s., IČ 40232751**, se sídlem Jablonecká 7, Liberec 5, zastoupenému Mgr. Zuzanou Kučerovou, advokátkou se sídlem Slovanská 781, Liberec, **o návrhu na nařízení předběžného opatření, o odvolání žalobkyně proti usnesení Okresního soudu v Liberci č. j. 33 C 26/2011-383 ze dne 29. ledna 2016, t a k t o :**

I. Usnesení Okresního soudu v Liberci č. j. 33 C 26/2011-383 ze dne 29. ledna 2016 se potvrzuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud v Liberci zamítl návrh žalobkyně na nařízení předběžného opatření, kterým by soud žalovanému 2) nařídil, aby se do pravomocného skončení dovolacího řízení zdržel všech přípravných a stavebních prací pro stavbu, podle stavebního povolení vydaného Magistrátem města Liberec, odbor stavební úřad ze dne 18.3.2013, č.j. SURR/7130/107046/12-Ře CJ MML 04170513/13 na stavbu Novostavby bytového domu ul. Komenského Liberec na pozemcích p.č. 945/5, p.č. 945/6, p.č. 946/2, p.č. 950/4, p.č. 950/4, p.č. 5790, v katastrálním území Liberec (výrok I.). Dále uložil žalobkyni povinnost zaplatit ČR – Okresnímu soudu v Liberci soudní poplatek 1.000 Kč do tří dnů od právní moci usnesení (výrok II.) a vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.). Rozhodl tak o návrhu žalobkyně ze dne 25. 1. 2016. V něm žalobkyně uvedla, že podala dovolání proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, č. j. 30 Co 172/2015-350, kterým byl ve výroku I. (zamítavý výrok žalobního návrhu) potvrzen rozsudek Okresního soudu v Liberci č. j. 33 C 26/2011-319 ze dne 20. 11. 2014 ve znění opravného usnesení Okresního soudu v Liberci č. j. 33 C 26/2011 321 ze dne 1. 2. 2015. Žalobkyně upozornila na to, že v průběhu řízení před Okresním soudem v Liberci, sp.zn. 33 C 26/2011, a v průběhu řízení u odvolacího soudu nebyl žalovaný 2) oprávněn k zahájení stavby předmětného bytového domu. Okresním soudem v Liberci totiž bylo vydáno usnesení (č. j. 33 C 26/2011-270), nařizující předběžné opatření, kterým bylo tomuto žalovanému uloženo, aby se zdržel všech přípravných a stavebních prací pro stavbu podle výše citovaného stavebního povolení. Předmětné usnesení o nařízení předběžného opatření bylo potvrzeno i soudem odvolacím. Předběžné opatření zaniklo právní mocí rozsudku Krajského soudu v Ústí

nad Labem – pobočka v Liberci, č. j. 30 Co 172/2015-350 ze dne 23. 9. 2015. Žalobkyně, jež napadla rozsudek dovoláním, má za to, že budou-li předmětné pozemky zastavěny novostavbou, stal by se jakýkoliv výrok ve věci samé (v případně úspěšnosti dovolání) pro žalobkyni pouze formálním. Pozemky, o které měla zájem, totiž budou podstatně změněny a navíc zatíženy právní vadou v podobě předkupního práva vlastníka či vlastníků stavby. Žalobkyně dále poukázala na to, že bude-li stavba postavena či rozestavěna v okamžiku rozhodnutí Nejvyššího soudu o dovolání, v důsledku znění ust. § 1806 odst. 1 občanského zákoníku nebude mít naději na faktický úspěch ve svém žalobním návrhu. Žalovaný 1) totiž bude mít zákonnou povinnost pozemky pod novostavbou převést na žalovaného 2). Žalobkyně dále uvádí, že v případě realizace stavby budou pozemky znehodnoceny, a to jak vykácením dřevin, případně terénními úpravami, tak i stavbou samotnou. Zároveň v případě jejího úspěchu v dovolacím řízení by se stavbou na pozemku právní poměry k pozemkům značně zkomplikovaly, protože v případě úspěchu žalobkyně ve věci by bylo nezbytné vypořádat práva subjektu, který stavbu vybudoval, případně subjektů, které si od něho koupí už hotové či rozestavěné jednotky (s ohledem na to, že se jedná o novostavbu bytového domu). Žalobkyně se tak v případě úspěchu dovolacího řízení dostane do jiné právní situace, než které svou žalobou chtěla dosáhnout, pokud dojde k výstavbě novostavby. Názor Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, uvedený v usnesení č. j. 30 Co 547/2014-325, že pokud zde existuje právní možnost obrany neúspěšného účastníka nabídkového řízení na koupi nemovitostí ve vlastnictví obce, musí být v případě úspěchu žaloby zaručeno, že oproti době napadeného nabídkového řízení nedojde k podstatné změně prodávaného majetku do doby rozhodnutí soudu ve věci, je dle žalobkyně nutno pojímat tak, že zahrnuje i případnou dobu k vyřízení mimořádného opravného prostředku. Soud prvního stupně přihlédl i k dalšímu argumentu žalobkyně, podle něhož výstavbou novostavby dojde ke snížení hodnoty jejího bytu v sousedním bytovém domě, komfortu bydlení v rozsahu nepřiměřeného zastínění novostavbou, nočního světelného znečištění, hluku, narušení architektonického charakteru zástavby lokality. (V této souvislosti žalobkyně zmínila obsah vyjádření Národního památkového úřadu ze dne 19. 11. 2008). V důsledku stavby dochází ke značnému znečištění okolních chodníků a přístupových silnic k bytovému domu, v němž žalobkyně vlastní byt. Odstranění vzrostlých stromů se již projevuje na kvalitě ovzduší, hluku a estetickosti prostředí. Uvedené argumentaci žalobkyně při hodnocení toho, zda jsou splněny podmínky pro nařízení předběžného opatření, soud prvního stupně nepřisvědčil, stejně jako názoru žalobkyně, že žalovanému 2), jenž si musel být vědom možných následků řízení o žalobě na určení se zřetelem na možnost využití mimořádných opravných prostředků, žádná zohlednitelná újma vzniknout nemohla.

Usnesení napadla včasným odvoláním žalobkyně. Uvedla, že dočasné zdržení všech činností žalovaného 2) spojených s přípravnými stavebními pracemi nepovažuje za významnou újmu. Má za to, že s ohledem na ekonomický vývoj v ČR a míru inflace faktické zdržení stavby znamená pro žalovaného 2) větší realizovaný zisk. Soudu prvního stupně pak vytýká absenci bližního odůvodnění a vyčíslení údajů vedoucích k jeho závěru o nepřiměřeně vysoké újmě ve sféře žalovaného 2). S ohledem na předchozí potvrzující usnesení odvolacího soudu ve věci předběžného opatření označuje napadené rozhodnutí soudu prvního stupně za překvapivé. Žalobkyně dále zopakovala argumentaci, obsaženou v citovaném usnesení odvolacího soudu. Dle jejího názoru je napadené usnesení založeno pouze na vnitřním pocitu soudu o malé pravděpodobnosti existence jejího žalobního nároku a předjímání rozhodnutí ve věci samé; to však není v souladu se smyslem a účelem institutu předběžného opatření. Tento

postup soudu shledává žalobkyně nespravedlivým. Újma žalobkyně, již by utrpěla v důsledku uvedené situace, uspěje-li ve věci, by byla na rozdíl od újmy na straně žalovaného 2) trvalá. Nebude se totiž moci jako opomenutý účastník nabídkového řízení účastnit transparentního převodu předmětných pozemků žalovaným 1), bude se jednat o pozemky jiné, výstavbou znehodnocené a zatížené předkupním právem žalovaného 2). Žalobkyně je přesvědčena, že jí svédčí právo, aby v průběhu dovolacího řízení, které se vede k otázce určení vlastnického práva k předmětným pozemkům, byly prozatímně upraveny poměry účastníků řízení a byla žalovanému 2) zakázána dispozice s předmětnými pozemky. Ochrana zájmů žalovaného 2) nemůže dosáhnout takové intenzity, jež by prakticky znemožnila ochranu oprávněných zájmů žalobkyně (žalobkyně citovala závěry obsažené v usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 3. 2002, sp. zn. III. ÚS 394/01).

Odvolací soud, aniž by bylo třeba nařizovat jednání (§ 212, § 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.), přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí soudu prvního stupně a postup soudu v řízení jemu předcházejícím. Odvolání důvodným neshledal.

Podle § 102 odst. 1 o.s.ř., je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření. Dle odst. 3 téhož ustanovení § 76 o.s.ř. zde platí obdobně. Podle 76 o.s.ř. předběžným opatřením může být účastníkuloženo zejména, aby dle odst. 1 písm. e) tohoto ustanovení nenakládal s určitými věcmi nebo právy a dle odst. 1 písm. f) něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel.

Předběžná opatření v průběhu řízení lze nařídit podle § 102 odst. 1 o.s.ř. a základním předpokladem pro vydání předběžného opatření je osvědčení určité míry pravděpodobnosti existence nároku žalobkyně vůči žalovaným. Dalším předpokladem je nutnost zatímní úpravy poměrů účastníků či obava, že by mohl být ohrožen výkon rozhodnutí. Žalobce osvědčil, že u Okresního soudu v Liberci probíhá řízení ohledně určení vlastnictví ke shora uvedeným pozemkům, když má být určeno, že žalovaný č. 1 je jejich vlastníkem. Jak uvedl již soud prvního stupně, krajský soud Ústí nad Labem - pobočka Liberec zamítl správní žalobu žalobkyně směřující proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu města Liberec - stavební povolení na stavbu nového bytového domu, ul. Komenského v Liberci, na předmětných pozemcích. Těmi bylo rozhodnuto o povolení výstavby na předmětných pozemcích, které jsou předmětem řízení u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 30 C 26/2011, když po dobu řízení ve věci sp.zn. 59 A 103/2013 nebylo možno započít stavbu dle stavebního povolení. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec ze dne 20. 12. 2013, č. j. 59 A 103/2013-92 byl správní žalobě přiznán odkladný účinek na napadené rozhodnutí, to nebylo změněno ani dle návrhu žalovaného 2). Dne 27. 11. 2014 byla podána kasační stížnost proti tomuto rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu, která je vedena pod sp. zn. 7 As 522/2014. V současné době nebrání stavebníkovi nic v započetí stavebních prací dle stavebního povolení na předmětných pozemcích. Pravomocným potvrzujícím rozsudkem Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, č. j. 30 Co 172/2015-350, byl ve výroku I. (zamítavý výrok žalobního návrhu) potvrzen rozsudek Okresního soudu v Liberci č. j. 33 C 26/2011-319 ze dne 20. 11. 2014 ve znění opravného usnesení Okresního soudu v Liberci č. j. 33 C 26/2011-321 ze dne 1. 2. 2015. Napadený rozsudek byl změněn ve výrociích ohledně nákladů řízení přiznaných žalovaným a dále byly žalovaným přiznány náklady

odvolacího řízení. V průběhu měsíce ledna 2016 opět stavebník na předmětných pozemcích započal přípravu ke stavbě bytového domu.

Jak uvedl v napadeném usnesení soud prvního stupně, žalobkyně fotografiemi doložila takové chování a jednání žalovaného 2) (tento stavebník na předmětných pozemcích započal se stavebními pracemi), jež prokazuje aktuální reálné nebezpečí, že předmětné pozemky budou do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o dovolání, nemovitou věcí zastaveny. Současně však soud prvního stupně měl s ohledem na předchozí rozhodnutí soudů obou stupňů za to, že žalobkyně neosvědčila určitou míru pravděpodobnosti existence nároku. Soud prvního stupně přitom zdůraznil, že v této fázi rozhodování „nesupluje“ stavební řízení, žalovaný 2) má platné stavební povolení vydané Magistrátem Města Liberec dne 18. 3. 2013; k vyjádření Národního památkového úřadu ze dne 19. 11. 2008 ohledně dopadů výstavby bytového domu na blízké okolí tedy nepřihlédl.

Předběžné opatření lze nařídít pouze na návrh a lze jím dočasně upravit poměry mezi účastníky tak, že soud uloží druhému účastníku, případně třetí osobě povinnost něco konat, něčeho se zdržet nebo něco trpět. Vzhledem k tomu, že nařízení předběžného opatření nepochybně představuje zásah do práv osoby, vůči níž bylo předběžné opatření nařízeno, přičemž soud při rozhodování o nařízení předběžného opatření zpravidla neprovádí dokazování ani neposkytuje druhé straně možnost se k tvrzeným skutečnostem a důkazům vyjádřit, je nutné zajistit také ochranu práv dotčené osoby. K ochraně práv slouží rovněž povinnost soudu zvážit, zda je zásah do práv osoby dotčené předběžným opatřením přiměřený porušení práv a zájmů navrhovatele a újmě, která může dotčené osobě vzniknout.

Soud prvního stupně zvažoval přiměřenost újmy, která by nařízením předběžného opatření vznikla zejména žalovanému 2). Konstatoval, že újma žalovaného nesmí být zřejmě nepřiměřená výhodě, které by se nařízením předběžného opatření dostalo žalobkyni. V tomto případě se jedná o zdržení se všech činností spojených se všemi přípravnými a stavebními pracemi ohledně stavby podle stavebního povolení vydaného Magistrátem města Liberec. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že tato újma na straně žalovaného 2) by byla s ohledem na rozsah prací, existující rozhodnutí odvolacího soudu a malou pravděpodobnost existence nároku žalobkyně vůči žalovaným, nepřiměřeně vysoká.

Důvody, o něž soud prvního stupně opřel své závěry, vyústující ve vydání napadeného usnesení, odvolací osud sdílí, v příslušné části tedy i na odůvodnění učiněné soudem prvního stupně odkazuje. Odvolací soud nepřisvědčuje názoru žalobkyně, že zdržení stavby, k němuž by v případě nařízení předběžného opatření nadále docházelo, ve skutečnosti může přinést větší realizovaný zisk žalovanému 2), tedy že by mělo jít o další důvod pro vyhovění jejímu návrhu. Argumentace žalobkyně, z níž je dovozováno, že trvání předběžného opatření má být navázáno na časový úsek následující po okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí ve věci samé, nemá v právní úpravě jakoukoli oporu: „Pokud je žaloba zamítnuta, znamená to automaticky zánik předběžného opatření. Na tom nic nezmění podání dovolání či návrhu k Ústavnímu soudu.“ (viz Jaromír Jirsa a kol., Občanské soudní řízení, soudcovský komentář, kniha I., strana 478, nakl. HBT, r. 2014).

Z výše uvedených důvodů proto odvolací soud usnesení soudu prvního stupně podle ust. § 219 o.s.ř. jako věcně správné potvrdil.

O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto za situace, kdy žalobkyně nebyla úspěšná, žádné účelně vynaložené náklady řízení však dle obsahu spisu žalovaným v souvislosti s odvoláním nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení n e n í dovolání přípustné.

V Liberci dne 16. února 2016

JUDr. Kateřina Soltanová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Vávrová

